

AMERIKANCI ODKRILI ZAROTO, DA SE DOBI IZ ZAPOROV NACIJE

Ameriške oblasti so močno ojačile stražo pri ječah, kjer so zaprti bivši Hitlerjevi pajdaši. Tanki in strojnice stražijo zdaj Goeringa, Hessa in druge.

Nuernberg, Nemčija. — Ameriška armada je postavila močno stražo tankov in strojnih pušk okrog mestnega sodišča v Nuernbergu na podtalne vesti, da je v načrtu osvoboditi iz ječe Goeringa, Hessa in druge glavne nemške kriminalce.

Clevelandski dnevniki bodo zopet tiskani

Danes bodo po 32 dneh zopet izhajali trije clevelandski dnevniki, Plain Dealer, Cevenand Press in Cleveland News. Unija strojnikov, ki je bila na stavki, je včeraj odglasovala, da gredo strojniki nazaj na delo. Toda kot pogoj so stavili, da se bodo pogajali še naprej glede zahtevane višje meze.

Za vladne uslužbence bodo priporočali 16% zvišanje

Washington. — Odsek poslanske zbornice za civilno postrežbo priporočajo pri plačah vladnih uslužbencev. Od 20 članov oddelka je bil samo eden, ki je rekel, da bi bilo 11% zvišanja dovolj. Drugi so pa za 16 do 20% zvišanje.

Iz raznih naselbin

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary je srečno prestal operacijo Joe Zobec z Elyja. — V bolnišnici Duluth Memorial je umrl Vasa Gombich iz Eveletha star 78 let in rojen v Jugoslaviji. V Evelethu je živel 35 let.

Chicago. — V okrajni bolnišnici je po kratki bolezni umrl Frank Valentinič. Bil je samostojni star 62 let in doma iz Soline na Gorenjskem. V Chicagu zapuščala sestro, v Ciceru polsestro, v Sheboyganu, Wis., pa brata.

Waukegan, Ill. — Po kratki bolezni je 26. jan. umrla žena Jakoba Koširja, stara 65 let in rojena v Dubrovniku. V tem mestu je živel 43 let. Zapuščala sestro, dva sinova, dve hčeri in brata.

Chicago. — Karolina Pičman je prejela pismo iz starega kraja, v katerem ji sporočajo, da je na Dolenjskem umrla njena mati Jerica Pavlenič, stara 80 let.

Yale, Kans. — V Pomoni, Cal., je delal, je naglo umrl Victor Klucvšek. Na njegovo željo je bilo njegovo truplo pripeljano v Cleveland in tukaj pokopano. Njegov zapuščala starše, ženo in tri brate.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI
REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE
NE POMAŽIMO JIM!

Država Massachusetts se je zamerila Rusom

London. — Sovjetski delegat za UNO, Saksin, ki je iskal z drugimi po Ameriki prostor za stalni glavni stan organizacije združenih narodov, je poslal poročilo, da bi ne bil noben kraj v državi Massachusetts priporočljiv za to.

Saksin je navedel v svojem poročilu, da je imel sodnik Swift od državnega najvišjega sodišča v Bostonu govor, katerega on smatra za neprijaznega do UNO. In nihče od navzočih ni govoril nasprotno, je poročal ruski delegat. Vendar je delegacija dala drugo mesto okraju Blue Hills pri Bostonu, dočim je še vedno na prvem mestu kraj na meji med Connecticut in New York.

Anglija je podpržavila premogovno industrijo

London. — Premogovna industrija, ki je glavna v Angliji, je bila po odloku poslanske zbornice podpržavljena. Debatu o tem je bila samo par ur. Sedanja delavska vlada misli, da se Anglija ekonomsko ne more vzdržati, če ne pridejo glavne industrije pod državno kontrolo.

Ako bo premogovna industrija pod vladno kontrolo boljše napredovala, se ne more presoditi ob tem času. Kar vlada upa je to, da bo izboljšala stanovski položaj premogarjev in s tem dosegla večjo produkcijo.

Zdlo se ji je, da je dovolj dolgo čakala

Chicago. — Mrs. Celia Griffin, stara 65 let je prišla na sodnijo po razpoko. Povedala je, da je pred 23 leti poslala moža v prodajalno po skledo, pa se ni več vrnil. Vse do zdaj ga je čakala, pa se je tega končno naveličala.

Armada ne prestopi vrste piketnih straž

Washington. — Vojni oddelek je obvestil vojaški odsek poslanske zbornice, da armada nikjer ne prestopi vrste piketnih straž, kadar hoče zaseči kako lastnino, kjer se vrši stavka. Armada se hoče s tem izogniti vsaki akciji, s katero bi ustregla tej ali oni stranki, ki sta v sporu.

Razne vesti od naših borcev v službi Sirica Sama

Po treh letih vojaške službe je bil častno odpuščen George Bohar, sin Mr. in Mrs. Nick Bohar. Domov iz Nemčije je prinesel 6 mesecev starega psička Spitz pasme. Pravi, da je bil vedno vesel, kadar je prejel sobotno Ameriško Domovino, ki jo je prejemal ves čas. List je bil pri njegovem odhodu tako priljubljen, da je romal od vojaka do vojaka.

Lt. Victor A. Drobnić je v soboto večer poklical svoje starše,

Vprašanje, na katerega mi ne vemo odgovora:

V Ljubljani so bili. Lahi dve leti in pol. Vsak dan je igrala po Ljubljani italijanska godba in izzivala. Partizani niso skrivili nobenemu Lahu lasu. V istem času so isti partizani pobili v Ljubljani 50 zavednih Slovencev.

Preds. Truman bo danes naznanil novo, izdatno večjo ceno za jeklo

EN VOZ KORUZE ZA 6 PAROV NYLON NOGAVIC

Minneapolis. — Kdor bi rad kupil en voz koruze, naj pride sem in dobi jo za 4 do 6 parov nylon nogavic. Ampak, počakajte malo! K nogavicam morate dodati za koruzo še ceno, kot jo predpisuje OPA.

Prekupi žita ne smejo zahtevati za koruzo več, kot predpisuje OPA. Zato pa postrani dodajo še nekaj h kupni ceni in ker je prav sedaj tako povpraševanje po nylon nogavicah, pa jih zahtevajo poleg regularne cene za koruzo.

Tajen dogovor velikih treh na Yalti je znan

Washington. — Državni tajnik Byrnes je potrdil, da je bil napravljen na Yalti med predsednikom Rooseveltom, premierjem Churchillom in maršalom Stalinom tajen dogovor, glasom katerega dobi Rusija Kurilsko otočje in južni del otoka Sahalina po zmagi nad Japonci. Takrat se je zadrževal, da ni bilo na Yalti nobenih tajnih dogovorov.

Mr. Byrnes je tudi povedal, da niti njemu, niti predsedniku ni bilo ničesar znanega o tem tajnem dogovoru, dokler se ni zrušila Japonska lanskega avgusta in je ruska armada zasedla to otočje.

Mlinarjem primanjkuje zdaj blago za vreče

Washington. — Ameriški mlini imajo zdaj nove težkoče, primanjkuje jim namreč blaga za vreče. Za prvo četrtletje 1946 so dobili za 40 milijonov jardov manj kotenine kot v zadnjem četrtletju 1945.

Truman namiguje o drugih tajnih dogovorih

Washington. — Predsednik Truman je namignil, da je bilo pri sestanku velikih treh na Yalti morda še kaj drugih tajnih dogovorov kot oni, po katerem je dobila Rusija Kurilske otoke in južni del Sahalina.

Kitajska skupščina bo štela 2,050 oseb

Čungking. — Kitajska narodna skupščina, ki bo spisala novo ustavo, bo štela 2,050 članov. 900 jih je bilo izbranih še pred vojno z Japonci, 450 jih bo novih izvoljenih, ostali bodo pa imenovani od narodne, komunistične in drugih strank.

ZAPOJMO!

Priljudna zbirka slovenskih narodnih pesmi. Izdala in založila Slovenska zveza. Naroči se v uredništvu Zarje: 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, ali v uradu Ameriške Domovine, isti naslov. V knjigi je nad 150 pesmi. Knjiga stane 50c, po pošti 3 cante več.

Vladni uradniki trdijo, da bo ta nova cena takoj ustavila stavko v jeklarski industriji in pri General Motors.

Washington. — Predsednik Truman se je včeraj posvetoval s svojim kabinetom in pa načelnikom urada za kontrolo cen, Bowlesom, ki je bil pri predsedniku 50 minut. Vsi ti razgovori so bili z namenom, da se sklene nekaj konkretnega za poravnava stavk v jeklarski industriji in pri General Motors.

Kakor se poroča iz Bele hiše, so se vladni uradniki s predsednikom sporazumeli na novi, višji ceni za jeklo. Upajo, da bodo to novo ceno jeklarske družbe sprejele ter dale delavcem 18¹/₂ c na uro priboljška, nakar bodo šli delavci nazaj na delo. Nad 750.000 jeklarskih delavcev je na stavki za višjo mezdo.

Pričakuje se, da bo predsednik Truman danes opoldne naznanil to novo ceno za jeklo.

Predsednik Truman uvideva, da stavka v jeklarski industriji ne sme trajati dolgo, ali pa bo ustavila obrat skoraj vsake večje ameriške industrije. Zato tako hiti z načrti, da se ta stavka čim prej konča.

Ni še znano, če bo vlada, ki ima v rokah kontrolo cen, dovolila samo jeklarski industriji višje cene za jeklo, ali bo dovolila splošno višje cene vseh industriji, da bodo mogle dati višje mezde, kot jih delavstvo v splošnem povsod zahteva.

Predor med Rusijo in Zed. državami

Moskva. — Vasil Obracov, ruski prevoznik ekspert je predlagal, da se izkoplje pod Beringovo morsko ožino predor, po katerem bi tekla železnica med Sibirijo in Alasko. Te vlake bi gonila elektrika. Obracov je v reviji Obonjek prerokoval, da bo nekoč ta predor gotovo napravljen.

STATISTIKA KAŽE, DA ŽENSKÉ POKADE VEČ CIGARET KOT MOŠKI

New York. — Fleming-Hall Tobacco Co. je napravila po vsej deželi pregled, koliko cigaret pokade moški in koliko ženske. Odgovor je presenetljiv, ker kaže, da pokade zdaj ženske več cigaret kot pa moški. Firma podaja od tega pregleda sedečo statistiko: ženske pokade 68 odstotkov vseh cigaret na trgu; 76 dstopkov žensk pokadi po en paket na dan; 64 odstotkov od teh jih je omoženih; 59 odstotkov se je navadilo na kajenje zadnja 4 do 6 let. Večina vse po pa izjavile, da imajo raje moške prodajalce v tobakar-nah kot pa ženske.

KAJ MORA VSAK DOBER VOZNIK VEDETI, DA JE ZANESLJIV VOZNIK

Policijski načelnik Geo. J. Matowitz svari voznike avtov, da dejstvo, če vozite avto zadnjih 10 let še ne pomeni vselej, da ste res dober voznik. Dober voznik je tisti, ki dobro pozna prometne postavine in se vedno po njih ravna. Poleg tega je še mnogo nepisanih postav, ki se pojavijo v raznih slučajih na cesti, kjer je treba rabiti pravo razsodnost, da se prepreči nezgoda.

1. Kako dober voznik ste? Da loste na to odgovorili, se vprašajte sami sebe sledeča vprašanja. Ako pravilno odgovorite na 5 vprašanj, ste dober voznik. Torej vprašanja so: ali je prav, ali napačno, da:
 1. Dober voznik pričakuje od starejših oseb in otrok, da delajo napake in da se jim je treba radi tega počasi približati z avtom, da se ga ustavi pravočasno, če je potreba?
 2. Znamenja z roko so smatranja važnim pri varni vožnji z avtom?
 3. Dober voznik se vedno zanesa na drugega, da upošteva signalne luči in napise?
 4. Na cesti, kjer je prostor za 4 avte, se obrne na levo iz proge, ki je najbližja središču?
 5. Največ nezgod na cesti se ne more preprečiti?
- Da boste pravilno odgovorili, je treba odgovoriti na 1., 2. in 4. vprašanje z "da", na 3. in 5. pa z "ne."

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Prenova trgovina — Louis Podpadek, ki je kupil znano Jim Sepicovo trgovino z železnino na 16009 Waterloo Rd. bo vse procelje renoviral in tudi v notranjosti mnogo prenovil. Oba izlozbeni okna v procelju bosta dobila moderno črno steklo.

Za davke — Poznani Steve F. Pirnat, 7403 St. Clair Ave, tudi letos kot več zadnjih let izpolnjuje pole za dohodninske davke.

Tretja obletnica — V četrtek ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida masa za pokojno Alojzijo Stirn v spomin 3. obletnice njene smrti.

Novi uradniki — Društvo sv. Antona Pad. samostojno v Newburghu ima za letos sledeči odbor: Predsednik Joseph Globokar, podpredsednik Anton Skufca, tajnik Louis Hovčev, 9914 Elizabeth Ave. tel. BR 0359, zapisnikar Louis Gila, blagajnik John Zupančič, nadzorniki: Fred Krečič, Anton Glavan, Frank Hrovat; zdravnik dr. A. J. Perko. Seja vsako 4. nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v SND na 80. cesti.

Zopet doma — Naša prijateljka Jim in Urška Sepic sta se sinoči vrnila iz obiska pri sinu Charlesu in sinah v Houston, Texas. Tam sta bila od 16. decembra. Začasno bosta stanovala pri prijateljski družini Mr. in Mrs. John Janc, 18217 East Park Drive.

Poroka — Mr. in Mrs. Joseph Hegler, 1096 E. 72. St. naznanjata, da se bo v soboto 9. feb. poročila v cerkvi sv. Vida ob 9 dopoldne njih mlajša hčerka Angela z Mr. Albertom Lascola, sinom Mrs. Florence Lascola iz 1325 E. 87. St. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Vse najboljše želimo mlademu paru v novem stanu.

Ahlinov pogreb — Pogreb za pokojnim Louis Ahlinom bo v petek ob 9:30 zjutraj v cerkev sv. Jeronima. Pokojni je bil star 67 let. Na Eveleth, Minn. zapuščala brata Antona, ki je star 80 let. Dalje zapuščala 8 vnukov in vnukinj. Pokopan bo na Kalvariji.

Oče dvojčic je stopil k mornarici

Watertown, N. Y. — Kenneth D. Beckstead, star 17 let, se je vpisal k mornarici. Doma je pušiti ženo in dvojčici, stari po 4 mesece. Predno je bil sprejet k mornarici je moral predložiti dovoljenje staršev, ker je star šele 17 let. Trdi pa, da je najmlajši oče pri ameriški mornarici.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

NAJNOVEJŠE VESTI

COLUMBUS, O. — Danes je zadnji dan kot morajo kandidati za primarne volitve vložiti svoje peticije. Kolikor je dozdaj znanega ne bo imel sedanj guverner Lausche nobene protikandidata iz demokratske stranke.

SANDUSKY, O. — Mestna komisija je prišla na dan s predlogi, da se prodajni davek v državi Ohio ali popolnoma odpravi, ali pa vsaj do gotove mere zmanjša.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00,
četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year, Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months, Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months, Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months,
\$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 26

Wed., Feb. 6, 1946

Zakaj?

(NOVIM IN STARIM NAROČNIKOM LISTA.)

Kaj bi moglo biti bolj razumljivo kot to, da ameriški Slovenci z zanimanjem spremljajo dogodke v stari domovini! Tam je divjala usodepolna domača vojska. Ta se v resnici še ni končala, četudi je trenutno komunistično partizanstvo zmagovalo nad svojimi nasprotniki. Zmagalo je na zunaj in telesno zaslužilo premagani narod. Toda duha se ne more dejati v okove in ideje se ne more poslati na prisilno delo, zato pravimo, da ta boj še ni končan. Razumljivo je, ko gledamo ta boj, da so naše misli mnogo v starem kraju. Razumljivo je, da prijatelji in somišljeniki komunističnega partizanstva obhajajo pijano zmagoslavje, ko slišijo, da njihov Tito z neomejeno diktatorsko oblastjo tišči k tlom svoje nasprotnike. Razumljivo je, da nasprotniki komunizma sočustvujejo s katoličani, ki jih je v Sloveniji komunizem zaslužil. Vse to je umljivo. Toda neopravičljiva domišljavost bi bila, če bi kdo mislil, da bo usodo Slovenije bistveno spremenil naš boj tu v Ameriki. Kakšen bo konec borbe med komunizmom in protikomunističnimi silami v Srednji Evropi in na Balkanu, bo odvisno od veselih, od njihovih političnih teženj, od njihove diplomacije in morda tudi od njihovega orožja.

Zakaj tedaj divja med ameriški Slovenci boj kot odmev domače vojne v starem kraju? Zakaj naš list z vsem poudarkom nastopa proti sedanjemu komunističnemu režimu v Jugoslaviji? Četudi je tistim, ki naš list redno čitajo, to razumljivo, vendar se nam zdijo umestno znova povedati razloge, ki nas vodijo v tem boju.

Prvi razlog je: **Boj za resnico!** Za partizanstvom, kot je nastopilo na Slovenskem, je bil in je komunizem. Iz izjav komunističnih voditeljev je danes to absolutno jasno. Namen komunističnih voditeljev je bil izbrati vojno stanje, razpoloženje proti okupatorju in odpor proti njegovemu nasilju za izpeljavo socialne revolucije v komunističnem smislu. Za ta namen se niso strahili nobenih sredstev, nobenih žrtev. Naj narod poginja, samo da zmaga komunistična ideja. Odtod klanje in teroriziranje nasprotnikov. Odtod tudi propaganda, da je vsak, kdor je proti partizanom kolaborator, izdajalec, zločinec. In ta propaganda je bila in je še danes mogočna. Vodi jo ne samo Titova vlada, vodi jo ves propagandni aparat komunističnega sveta.

Proti tej komunistični propagandi, ki skuša naslikati svetu in tudi ameriškim Slovincem dogodke v Jugoslaviji v drugi luči kot je res, smo mi vstali in začeli boj za resnično sliko o razmerah v stari domovini. Boj za resnico je bil vedno težak, bil pa je vedno glavna naloga poštenega časopisa. Ameriški Slovenci imajo pravico, da zvedo polno resnico in mi smatramo za svojo nalogo, da odpiramo oči vsem, ki jih skuša komunistična propaganda obdržati v svojih mrežah.

Mi se trudimo za resnico. Ne rečemo pa, da se ne more v naša poročila uriniti kaka pomota. Vsako človeško delo je podvrženo tudi napakam. Toda vselej bomo radi popravili vsako pomoto, če jo doženemo.

Ker govorimo o partizanskem komunizmu, naj ponovimo tudi to, da znamo ločiti med zmotno samo in ljudmi, ki so se zapletli v zmotno. Sovražimo neresnico, zmotno, laž, ne sovražimo pa nasprotnika. Tudi nismo nikoli rekli, da je vsak posamezen partizan kriv strašnih zločinov, ki so se zgodili pod partizanskim vodstvom. Mnogo jih je šlo v partizane v nejasnem navdušenju za osvobodilni boj, ki so ga komunisti zlorabljali, mnogi so bili zapeljani, mnogi tudi nasilno mobilizirani. Toda to nič ne spremeni na dejstvu, da je partizanski komunizem prinesel strašno nesrečo nad našo domovino.

Ko branimo resnico, branimo obenem tudi dobro ime onih, ki jih komunistična propaganda blati dan za dnem. Nikar ne izgubimo izpred oči, da so partizani poklali do 15.000 Slovencev, o katerih so vedeli, da so protikomunistično razpoloženi, predno je začel braniti svojo vas pred njimi kak vaški stražar ali predno se je pojavil kak domobranec. Strašne očitke so zmetali partizani na to samoobrambo, ki so jo sami izzvali s svojimi umori. Zmerjali so in še zmerjajo s kolaboratorji, izdajalci, zločinci. Tisti, ki se je branil pred zločinci, je bil proglašen za zločinca. Ali ni naša krščanska dolžnost razčistiti situacijo in braniti po krivici preganjane? In to tembolj, ker bo šele zgodovina jasno povedala, kako resnično je bilo rayno partizansko sodelovanje z Nemci in Laži z namenom, da bi uničili čimveč slovenskih ljudi, ki niso marali komunizma.

Braniti dobro ime bližnjega je vedno dolžnost človeka. Tudi naša! Partizanstvo ni prizaneslo nobeni katoliški instituciji v Slovenji. Ali so bile vse "zločinske"? Poklalo je do 50 duhovnikov. Kdo verjame, da so to bili sami "izdajalci" ali tepci, ki so se dali zapeljati. Pred partizani je bežalo čez 250 duhovnikov. Ali so to spet same prepalice? To lahko zapiše kak dopisnik "naprednega" lista v Ameriki, pri tem pa tudi sam ne računa s tem, da mu bo kdo verjel. Narod, iz srede katerega bi zrastle take duhovščine ni vreden imena katoliški narod. Ali misli kdo ameriških Slovencev, da on sam res izvira iz tako gnilega rodu? Predaleč bi nas zapeljalo, če bi hoteli pisati o desettisočih drugih ljudeh, ki so dali življenje v boju s komunizmom ali ki so bežali

pred komunističnim terorizmom. Mi ne verjamemo, da smo Slovenci narod zločincev. Zato vstajamo na obrambo Slovenskega dobrega imena proti propagandi, ki hoče oblatiti pred svetom slovenske katoličane, to se pravi veliko večino naroda. In za to obrambo imamo dovoljno materiala, ki ga nasprotnik z nobenim dokazom ne upa spraviti z dnevnega reda. Vse njegovo orožje so nove izmišljotine.

Spet ne rečemo, da je vse, kar so storili domobranci prav. Če je bil izvršen resničen zločin, je zločin, pa če ga izvrši domobranec ali partizan. Toda, kot so domobranci v upravičeni obrambi pretresli kosti marsikaterega nasilnega partizana, tako se tudi mi nič ne bojimo stresti za ušesa kakšnega ameriškega partizana, ki troši laži o naših slovenskih fantih. Na tej poti za poštenje naših ljudi nas ne bo ustavila nobena grožnja.

Ne pozabimo pa še enega razloga! **Naš boj je tudi boj za ameriške ideale javnega življenja.** Partizanski komunizem je totalitarizem najslabše sorte. To je popolno nasprotje demokracije in človeških svoboščin, na katerih stoji Amerika in njena konstitucija. Ko odkrivamo strahote, ki jih je povzročil komunizem v starem kraju, obenem kažemo, da je prava svoboda zasigurana le v ameriškem načinu javnega življenja, ne pa v posnemanju ruskega totalitarizma.

Zakaj ameriški škofje v svoji izjavi 8. novembra podčrtavajo, da je v Sloveniji preganjanje Cerkve, ko dobro vedo, da jih Tito ne posluša? Pišejo o tem v svarilo ameriškim katoličanom. Opozoriti hočejo, kam vodi komunizem, ki tudi v Ameriki išče članov in vdanih sopotnikov, in ki na spreten način skuša vdreti tudi v katoliške vrste. Tako tudi mi v skladu s ameriški škofi svarimo pred to nevarnostjo. Nesreča naše stare domovine je strašen opomin vsem.

To je naš odgovor na vprašanje, zakaj pišemo drugače kot bi rada komunistična propaganda. Vemo, da velika večina slovenskih listov v Ameriki piše v drugem tonu. Toda resnica ni bila nikoli odvisna od večine, pa je zato še vselej končno prodrila. Resnici se resnično ne mudi.

Rekli smo, da branimo svoj narod v starem kraju in njegovo dobro ime. Zato ni nič lažjega, če hoče kdo imeti mir z nami, kot neha z napadi, lažmi in blatenjem. Kadar preneha napad, preneha obramba.

Odpri srce, odpri roke. . .

Kako bi neki bilo, če bi namesto česa drugega napisal kratko zgodbo, ki sem jo oni dan bral v nekem magazinu?

Kje je mesto Allentown, ne vem povedati. Ampak tam se je bajje dogodilo, kar mislim napisati.

Piše se, da je tisto mesto prav za prav majhna vas. En sam policman zadostuje, da je v cellem mestecu red in mir. Ime mu je Whaly, se poroča. Službo opravlja vestno in zvesto, pa skoraj nima drugega posla kot korakati od konca do kraja "mestnih" ulic in potem nazaj. Tisto "bikovko" vihti samo zato, da si preganja dolčas. Komaj enkrat na leto zamahne baje ž njo po kakem pijancu, da ga hitreje ukroti. Taka imenitna "oblast" je torej tisti policman Whaly v mestecu Allentown.

Nekoč je pa vendar prišlo v Allentown nekoliko razburjenja, ki je poseglo tudi v življenje policmana Whaly-ja. Ko je nekoč pozno zvečer napol zaspan zavil okoli nekega ogla v mestecu, je zagledal zdelanega in razcapanega možakarja, kako se je naslanjal na telefonski drog in se komaj držal pokonci. To je bilo za našega stražnika že veliko presenečenje. Pristopi in si ga ogleda. Bil mu je popoln tuje in tako blede je bil v obraz, da bi lahko kar tam umrl in še "bey mev" ne bi rekel.

"Hej, mož, kaj va je z vami? Cisto tu je mi zide in videti je, da ste hudo bolni. Povejte mi svoje ime, pa hitro!"

Tujec je zbral zadnje svoje moči in je rekel:

"Pokličite. . . mi sodnika. . . dr. Crowin mu je ime."

Potem se je zgrudil ob telefonski drog in kazal, da misli na lieu mesta umreti.

Policman je tekel na telefon in poklical mestnega zdravnika, o katerem je vedel, da se piše dr. Crowin in da je obenem tudi vaški sodnik. Kako in kaj je govoril po telefonu policmanu, ni zapisano. Stoji pa v magazinu skoraj dobesedno vse, kar je odgovarjal dr. Crowin. Poprej moramo pa povedati, da je bil dr. Crowin še v postelji, ko je "zaringal" telefon. Tudi to je še treba dostaviti, da je telefon doktorja spravil v slabo voljo, da je z jezo pograbil telefonsko pripravo in

ali ne? Torej povejte mu. . . No, pa nič, če nečete. Ampak to vam povem, da ne grem iz hiše ponoči, zastoj mi prigrvarjate. . . Nak, tudi moja žena me ne bo pregovorila. Kar pri miru jo pustite, vi bedaki! Dajte mi že mir in nehaite s svojimi neslanostmi. . . Kaj? Še kaj takega si drznete reči! To mi je pa res dovolj! Poslušajte torej: Ne, ne in trikrat ne! Laahkooo noooč. . ."

Sodnik in zdravnik dr. Crowin je zaprl telefon, oziroma je udaril s slušalom ob telefon s tako silo, da se samo po nekem čudežu vsa mašina ni razbila. Zelo hudo željo je imel doktor, da bi zlezel nazaj pod odejo, pa je bil preveč jezen in se mu ni dalo. Skobacal se je iz postelje, se vsedel na "easy chair" in si prižgal cigaro. Od tega silnega napora ob telefonu si je moral pomiriti živce ob dimu. Puhaj je dišeče dišme pod strop in naenkrat zapazil, da ga žena izpod obrvi čudno pogleduje, pa nič ne reče. Zdravnik se je zopet razjezil:

"Daj, daj, le reci, le zini, le odpri usta in blekni, kar ti je na jeziku. Kaj mene briga, kaj rečeš. Jaz ostanem pri tem, kar sem odločil. Ne grem, pa ne grem. Star sem in čas je že, da mi dajo ponoči mir."

"Ali sem kaj rekla? Ali sem zinila najmanjšo besedico?"

"Nisi ne. Ampak jaz vem, kaj misliš sama pri sebi. In to me jezi, da veš. Ti misliš, da bi se moral jaz premisliti in takoj iti v špital. To je, kar misliš, in to mene jezi. Le misli, kar hočeš. Vmes se pa spomni na tisto bedasto Fish-erco, ki me je mrgleza februarkega dne poklicala in izvalila iz tople postelje, ko je nje-na krava imela telička! Vidiš, baba, tako dela svet z menoj, ti pa že misliš da se bom ustrašil tvojih očitajočih oči in šel v špital. Lahko noč!"

Potem je bilo vse tiho in doktor je dopuščal svojo cigaro. Odrazil je v posteljo in se pokrill čez glavo. Spati pa ni mogel. Ura je bila eno, dve, tri. Doktor se je jezil, spati pa ni mogel. Nazadnje se je vsega navlečal, vstal, se oblekel in brez besede odšel — v špital. . .

"Težko smo vas čakali," je rekla bolniška postrežnica.

"Čakali ste me! Tristo zelnih! Pa zakaj čakali? Ali niste povedali tistemu preklicanemu policmanu, da ne pridem!"

"Vem, da ste povedali. Pa sem vedela, da vseno pridete. Kako bi mogli spati, ko ste vedeli, da umirajoč človek kliče po vas. . ."

Brez nadaljnjih besed mu je pokazala sobo k bolniku. Prav tisti hip je stopil iz sobe drug zdravnik in tiho rekel:

"Prepozno, doktor, umrl je!"

"Umrl!"

Dr. Crowin je vseeno pogledal v sobo, stopil k mrliču, ostrmel in se zgrudil ob mrtvecu na kolena. Zalile so ga bridke solze. . . Nagnil se je nad mrliča, objel njegovo truplo z obema rokama in jekal, jokal.

Našla ga je bolniška strežnica, se mu nagnila k ušesu in mu pošepetala:

"Doktor, ali torej tega človeka res poznate?"

"Oh, kaj bi ga ne poznal, kaj bi ga ne poznal. . . Saj je. . . moj. . . sin. . ."

Tako se končuje ta čudna zgodba. Nič pa ne pove, kakšne strašne očitke si je potem vse življenje delal dr. Crowin zavoljo tega, ker ni hotel takoj iti k lastnemu umirajočemu sinu, ko ga je tako zvesto poklical po telefonu "bedak" policman Whaly. . .

Pa če bi ne bil oni človek njegov lastni sin, če bi bil morda samo brat, sosed, nečak, sploh sorodnik ali vsaj rojak

— ali bi bil imel dr. Crowin lahko vest?

Kakor tisti zvesti policman, tako kliče LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV na pomoč mnogim rojakom, ki so v veliki potrebi in brez dvoma tudi, vsaj mnogi, v resnični smrtni nevarnosti. . .

Ti, ki to čitaš, si zdaj na mestu dr. Crowina, pa morda ravno tako rohiš nad klici LIGE KATOLIŠKIH SLOVENCEV, kakor je rohnal dr. Crowin nad onim policmanom v Allentownu. Ne, pa ne, pa ne. . . tako praviš. Star sem in zase moram skrbeti, naj se gredo begunci solit. . .

Nikar tako, rojak, rojakinja! LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV ti želi prihraniti tak strašen doživljaj, kot je zadel dr. Crowina, da bi moral nekoč reči: PREPOZNO! Lahko bi bil pomagal, pa nisem. . . Verjemi, bolj je ZDAJ pretakati denar iz roke v roko, kot takrat, ko bo PREPOZNO, pretakati solze. . . Zaplot.

Resnica o grobovih pri Sv. Urhu

Priobčujemo dopis iz Rima iz krogov domobrancev. To je odgovor na zavijanja in laži, ki so jih trosili partizanski komunisti o dogodkih pri sv. Urhu. Dopis govori brez ovinkov. Kadar bodo partizani zadovoljivo odgovorili na vprašanje stavljen v tem dopisu, potem naj govore naprej o domobrantskih takozvanih "zločinih". Lahko je sedaj partizanom, ko so zmagovali, oblatiti še dobro ime nasprotnika. Lahko je to, gotovo pa ni junško. Ali res mislijo nekateri ljudje, da bi se morali pustiti katoličani poklati kot ovce brez obrambe?

Mi smo že večkrat povedali v našem listu, da je treba obsoditi vsak zločin, naj ga izvrši kdorkoli. Prav tako nismo nikoli rekli, da ne bi bili kdaj domobranci prekoricali meje same obrambe. Iz dopisa bo vsakdo videl, kdo so tisti, ki pišejo sedaj v Ameriko o domobrantskih preganjanjih. To so komunistični terenci in njih ožji prijatelji. Kdo jih bo smatral za nepristranske prijatelje?

Mnogo se govori in piše o domobrantskih zločinih in grobovih pri Sv. Urhu, ki leži nekako eno uro od Ljubljane proti vzhodu pod obronki zelenega Golovca. Komunistični časopisi venomer pišejo o tem. Kaj je resnica?

Najprej bodi povedano, da je bil tamkaj dne 18. septembra 1943 — torej že po končani italijanski okupaciji — hud boj. Tistega jesenskega popoldneva je cela partizanska brigada napadla to postojanko, ki je vojaško silno važna. Partizani so to postojanko hoteli že večkrat poprej uničiti, kar pa se jim nikoli ni posrečilo. Tega dne pa so vsakega hoteli doseči svoj namen. V ta namen so poslali v boj celo Levstikovo brigado, da bi dobili v svoje roke ta ključ proti Ljubljani. Požadka te postojanke je namreč pregnala partizane z vsega terena med Javorom, Lipoglavom in Molnikom, zlasti pa z utrjenega Pugača, kjer je glavni komunistični vodja Edvard Kardelj najprej začel zbirati svoje oboževane oddelke in z njimi pripravljati komunistično revolucijo v Sloveniji. Zato ni čudno, da so si partizani tolikanj prizadevali, da bi to utrjeno postojanko dobili v svoje roke.

Boj je trajal eno uro okoli močno utrjene postojanke. Čez eno uro pa so fantje napravili iz postojanke izpad ter

se spustili s partizani zuna odprt boj. Po hudem boju partizani bili pognani v in sicer so bežali proti Orto in proti Molniku, čeprav jih bilo desetakrat več kakor (Nadaljevanje na 3. strani)

"Torej misliš, da imaš glas," se je zadovoljno učitelj Cencič, ko sem mu dal, kako mi je napel hodil Ljubljani tisto počezjamar. "Od sila lepo pojem, bi sem se vdal nekako sramen in v sladkem pričakovanju bo to sam videl in slišal, ko prišla do preskušnje."

"Torej kar pripravi se lu: mi-mi-mi. . . dora-me je napeljavaj g. učitel sem kar zijal. Kaj pa mi nekimi Mimah, saj v Kranj bene ne poznam. Na sem poznal Stegulecovo Mim Copčo Mimi, pa Cencove pa Malensko Mimi. Te so bolj od gosposkih hiš, nekaj izrekli Mimi, ki je nekakšno titularno ime za Pri nas in pri drugih hšile bile pa vse Micke, Mice, pa Micaste, Micone in sam Vidrihovi in pri Bonacovi bili pa tako štemani, da so dekletom Marice. Kaj mi poje o neki mi-mi-mi. Pa ko Dora omenja. V Ljublj smo rekli neki bolj zavajal čvi Dora de la Bunka, pa bilo njeno krstno ime in na prav nič rada imela."

Ker ni prišlo iz mojih us takega, ki bi bilo kolikaj podobnega, me je učitelj prosil: "No, daj kaj glas ob, da te bom sliša in presen bene znal pripravne. Če bi eno zapetf o Milki, bi jo tudi o Urški, tisti precarantški sem jo znal napamet, o Mimi, nak, take pa še ni slišal."

"Ti si osel," je gospod tedaj konstatiral iz grobov svojega srca, čemer se nisem se pa pognal naprej in komat, da so kar šrange poksem dokazoval prijaznemu podu, da do pičice razumensko umetnost.

"Nekoliko sicer drugač primeri ni slaba. Ampak ni se zdi, da sem s teboj til že preceč časa. Veš, nis na preskušnji. Zunaj jih cela vrsta, torej dajva, da bom prišla. Pazi, zdaj bom udaril na ta le klavir, dal od sebe štimo, ti pa pos daj vsaj približno tako in jega grla. Bom takoj videl boš za nas, ali ne boš."

Torej zdaj sem pa zveč je bila tista omara nekak ki daje štimo od sebe, ki lcpne po njem. Pa kaj je vadna mačka in v skrajni bi bi bil tudi pes dober, dovolj dolg rep, bi dala od sebe take viže, da bi človek kar vesel.

In gospod učitelj je udal zobeh tiste omare, ki je sebe, to moram priznati, res, je pa res, nazarensko štimo, skoro prav tako lep jo dajo naše cerkvene org Menišiji, na katere je znabajeva Mara, hčerka našega učitelja, tako lepo zaigra, se fantje nehoti potrjavati kamenitih tleh s svojimi nimi škornji, da je bilo res no.

No in potem je prišla pa ja štima do izraza, bi rekel.

dr. M. D.

Sodniki so prisodili ubijalcu Lumbarju deset let težke ječe. Ima bi Lil svoje dejanje skesano priznal, skoro gotovo bi bila kazen vsaj za eno ali dve leti milješa.

Lumbar je torej sedaj več priznal kakor v preiskavi in na sodbi. Ali ga je vest preveč težila? Ali ima kak poseben namen, da je sedaj več priznal kakor prej?

Hotel sem se prepričati, kako je s tem. Prihodnje dni sem ga obiskaval, na videz le, da ga preiščem radi zdravja.

Lumbar je parkrat pričel govoriti o tem, da je sedaj vse povedal. Jaz sem mu le odvrnil, da je prav, ako si je slednjič olajšal vest! On me je skrbno gledal, očitno še pričakujoč kake druge izjave iz njegovih ust. Ko se je to parkrat ponovilo, me vpraša Lumbar:

Ali ne bom sedaj pomiloščen? Saj sem vse priznal." — Sedaj sem vedel, kaj ga je gnalo k priznanju.

"Pomiloščen še hočete biti? Kdo vam je pa vdahnil to misel?"

(Dalje prihodnjič)

—o—

Pomagaite Ameriki kumiti

njah vedeli, da bo okupator
najbolj hude in najbolj sp
sobne terence čez nekaj dni
zopet izpustil iz zaporov, pri
čemer je dostikrat igral veliko
vlogo denar kot podkupnina
za okupatorjeve oficirje. Pa

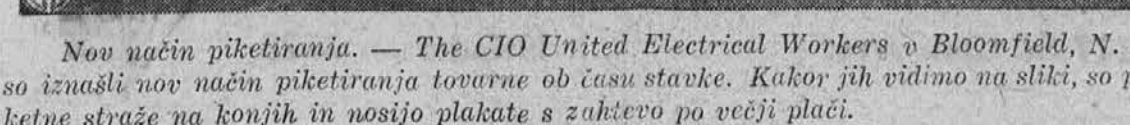
vojski — ta se nad grobovi pri Sv. Urhu ne bo pohujšaval!

Slovenci, zlasti pa katoličani, so skoro eno leto, od jeseni 1941 do jeseni 1942 v strahu in brez moči morali gledati, kako jim komunisti zahtirbno

V teh in takih jama leže
res nedolžne žrtve! Pri Sv.
Urhu pa leži nekaj deset
trupel terencev — komunisti-
nih glavnih sokrivcev vse slo-
venske narodne nesreče.

u- *Pomagajte Ameriki, kupujte*
8) *Victory bonde in znamke.*

Products of used fats are important in the manufacture of soaps
America which saves every drop of used kitchen fat, so it may
racks at her many disguises. New fixtures are shown (left) stacked
Trenton Pottery Co., awaiting installation (right) in
Mrs. 1946 is about to wash her nylon stockings.
and the soap are important products that Fat Con-

*Nov način piketiranja. — The CIO United Electrical Workers v Bloomfield, N. J. so iznašli nov način piketiranja tovarne ob času stavke. Kakor jih vidimo na sliki, so pike-
tne straže na konjih in nosijo plakate s zahteva po večji plači.*

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

Zdaj ji je še bolj pri srcu. Pušlje mu je dala že sinoči, ko je šel stavit mlaje; zdaj mu je pa sitnija v roko še lepo opisani mali kruhek; jezdeca na konju. Oh, ta Nežika, kako zalaga pobica ima! Vse ji ga zavdajo.

Tavžljeva pa ima Drozgovga pod oknom. Brhek pobica ta Drozgov, morda najzastavnejši v vasi. Danes ima pušlje in je kar objesten. Lansko leto je odslužil vojake pa se je vrnil kar moder in zal. Njegova pripoved se suče samo okrog tega, kako je bilo tam doli. Vse nižavje je prehodil v krdelu, celo v Nedelji je bil. Nu, Meta ve že vse natanko, in še kaj več. Kajti on je videl marsikaj in doživel in slišal. On sluti, da nekaj bo, da se bo nekaj zgodilo, nekaj utrgalo tam doli na meji, ali kjer koli — in moral bo znova odriniti. Vojna bo. Alemanci izživajo, žugajo. To Drozgov Pavel dobro ve. On si želi nazaj k vojakom, saj na Pogorju je tako pusto. Dekle kar molči, a hudo ji je, da bi jokala, tulila, da bi se kar pogrnala skozi okno za njim, kadar odhaja. Saj danes se je tako sijajno držal na konju, ga hvali ona in mu stisne v roko lepo opisano srce. Teda niti to ga ne gane in je ne pritegne k sebi, je niti ne poboža. Kar mrk je in možat.

Podliparjev pa moleduje pri Glavanovi, kliče jo in kliče. Ona je pa nekam hladna, komaj se mu prikaže. Ji ni zanj; ko je pa toliko brhkejši na Višnji. In ona sama je tako brhka. Saj niti vojak ni bil, so ga zavrgli. Gotovo mu kaj manjka, ni pač popolen fant, ta Lukec, si misli ona. Toda še žal ji bo, ji dopoveduje on, globoko užaljen in nesrečen. Doma ga čaka grunt, naj ga le čaka, on se bo skujal in šel. V nižavje, morda prav v Svitani ali čez morje. Šel bo in se ne bo nikoli več povrnil. Saj je tako neznansko bridko na Pogorju. Drugje utegne biti povsem mikavneje. Kaj bi se o negavil, ga zbada Urška. Je že

kje bil? Je sploh kdaj prestopil mejo pogorske fare? — Nu, bo že videla, naj ga le zbada! Šlo je čez polnoč. Na Višnji so vasovale srca, a pesem pod lipo je zamirala, bilo je je manj in manj. Fantovsko gručo so razjedle srčne tegobe, le malo jih je še ostalo pod lipo: Repčev, Jarmov, Čavsov in Slakov — sami bajtarski sini. — Tem ni dehtel rožmarin, njim so bila okna gruntarskih zaprtja; bajtarski deklički pa niso premogli dekličkih izb in čumnat. Nu, ti ostanki pod lipo so peli kar sami sebi, in tem bolj milo in otožno.

Ošlajev Tilen je primotovilil na Zoranje in se kakor tat priplazil pod Katinkino izbo. Tu je obstal, zadet v dno srca. K njenemu oknu je bila prislonjena lesta — in to je vplivalo na Tilna porazno, huje nego bi zazrl vso Gorjanovo hišo v podrtinah. Z utripajočim srcem je prisluškoval, in ko se mu je zdelo, da je vse tiho, je polagoma prijel lestvo in jo odnesel pod kozolec. Nekje blizu je revsal pes, Tilen pa je hotel treščiti lestev ob tla, da bi se razsula, nazadnje pa jo je prislonil h kraju. Potem se je izdalje zazrl v zadržto Katinkino okno. Nepremično je zrl tja gor, pa je bil trdno prepričan, da se mora tam nekaj zganiti. Toda dolgo ni bilo nič. Ali Tilen je potrpežljivo vztrajal na preži, dasi nekoliko vinjen in dremav. Končno se je tam gori le nekaj zganilo. Najprej se je tiho odprlo okno, zatem je pokukala ven dekličina glava in se nagnila dol. Malo je manjkalo, da ni Tilen od radosti zaklical, kajti v svitu mesečine je spoznal Katinko. Toda prekmalu se je skrila zopet noter. Brž nato se je pa pojavila na oknu moška postava, in preden se je Tilen zganil, se je vasovalec spustil dol in se zavijtel na tla. Kamnarjev Bojan je bil, Tilen ga je spoznal po klobuku. Naglo se je pobral, Tilen pa se urno spognil k tlom in preden je vasovalec zavil okrog vogla, mu je tresnil kamen za petami pa z močnim udarcem tresnil nekam v plot. Splošen pasji lajež po vasi. Tilen se je spognil po drug kamen in ga nameril v dekličino okno, toda kar ob lepem mu je roka omahnila, moči so ga zapustile, in malo da ni padel pod neznansko bolečino. Okno je bilo zopet zastrto in tiho. Tilen s je oziral gor, zakrčal bi od hudega, toda s silo si je udušil bridkost ter odšel do smrti užaljen in bolan. — Stoj! Sredi pota mu je nekaj šinilo v glavo — in na mestu se je obrnil in jo ubral nazaj. Skoro tek je, da bi ga ne zalotil dan. Pod Gorjanovim kozolcem je poprijel zopet lestvo in jo previdno odnesel pa prislonil nazaj k dekličnemu oknu. — "Na, klemana baba, tu jo imaš!" je zabrundal. "Ves svet naj zve, da si imela ponoči zlomka pri sebi." Potem je odšel in mu je kar nekam odleglo.

Ni se še svital dan, a Strajnarjevega je gnalo na Jasinj. Ze dvakrat se je bil okrenil sredi pota: bi šel ali ne? A ga je na vso moč preganjala srčna bolečina. On mora do Ošlajeva. Da bo videla Polonca, kako jo ima pri srcu, da se bo prepričala, kak junak je in se ne boji jasinskih, dasi prav so ga snoči nagnali. Je že gori pod vasio, a še vedno pomišlja, prisluškuje, ne bo li zažvižgal od nekod kamen ali se zapodil

iz kakega kota trop teh, ki branijo deklički cvet na Jasinju. Mili Bog, kako je to hudo!

Jutranja zarja je pa bila tako blaga. Vse te bridke tegobe je pregnala, vse te bolečine, ki so vso noč tako nemilostno žgale.

Čredarski rog je zbudil dremavhe; živinče je šlo v pašo in z gozdarji na delo. V kraju je bil večerajšnji pogorski sijaj in razcvet. Po potih so škripali vozovi, škrtali jarmi, pa pele podkve spočitih volov. In v čredarskem rogu in škrtu jarmov je utonilo to bolno koprnenje, zbledeli vsi skriti viharji in pa mikavne tuje dežele. V trdem delu je ohromel strah pred nevarnostjo, v valujočem žitu potonilo zaganje golto. Ne, Pogorcem se obehta ajdov kruh, želi bodo rž in pšenico. Oni zro na bujno rast zornih polj, pa prisluhujejo veliki skrivnosti te tihe pogorske zemlje. Ne, vojne ne bo, je ni treba! Pogorski rod je močan, porojen na skali, in z ajdovim kruhom se ne mara kregati, niti ga odjedati drugim. Saj Pogorčev ves ostali svet ne briga: je mikav ali grd, kričav, razuzdan ali pust — jih prav nič ne mikava.

Ajdov kruh je zorel na Pogorju.

PETO POGlavJE

Košnja

"Pojdi po deželi k vsem studencem in v vse doline, da morda najdemo trave in ohranimo konje in meze, da živina popolnoma ne pogine."

(III. knjiga kraljev, 18). Na Pogorju je trepetalo suho bilje v sončnem ognju, trepetalo v ograbihi seno, in sončni zubelj je migljaj na skalnih in nad živimi vrelci. Na Pogorju je gorelo poletje. V vročem siju je rumenelo klasje, dozoreval ta dobri pšenični kruh.

Košnja na Pogorju. Zoranjske senožeti so imele zakosene redi, na višinskih je šumelo seno, jasinske so še čakale kosce. Počasi, počasi so brusili kose: stari so bili trudni, oslabei, mladi nekako zaostali, ne še prav godni. Počasi so vihteli kose, brez ognja, brez vriska. Gospodaril je še stari rod, novi, trinpetdeseti zarod je še dozoreval, a starega že krepko podpiral.

Na Budinovi senožeti sta kosila Budin gospodar in Bran sin. Molče sta rezala redi. Si nimata prav nič povedati? Še

vsa košnja je pred njima: rovt na Viševiku je še nenačet, košenica v Besji dolini je odcvela. Tri košnje je kosil Bran sam, letos kosita oba. Tri leta je slonela Budinovina na šibkih Branovih ramah, zdaj sloni na

obeih, pa vendar ni prave vne-

me. Na sosedni senožeti so se pehale za senom Šimnove ženske, dalje so nakladali Murnovi, kosili Tavžljevi — in vseprek ljudje in seno in košnja. Bilo je živo na senožetih, a vendar mrtvo in pusto. Nič vriskov, ne smeha, ne vzklikov. Kakor bi bili vsi skregani. Prejšnja

leta so tekmovali, kdo bo prej pokosil, kdo prej in bolj zvrhoma naložil. Zdaj se ne zmenihče za to, je na senožeti prvi ali zadnji, je voz navrhan,

ali komaj preko ročice maleta ali mahedrava. Glavni je seno suho, da šumi. (Dalje prihodnjič)

Mrs. Harry Weir, G.I. Wife, finds that this spun rubber mattress is exactly what she wants for her new home. But rubber products, packaged soaps, laundry soaps, floating soaps, nylons, electrical appliances, and hundreds more personal and household needs are in short supply, because of the world lack of industrial fats and oils. Continue to turn all used cooking fats over to the meat dealer. It helps offset the industrial shortage.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

\$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Zaupanje

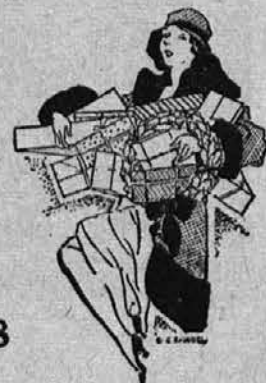
MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
Zaupanje V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini

najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

INCOME TAX

Kakor vsako leto, tako tudi letos izpolnavamo INCOME TAX POLE, ki morajo biti izpolnjene po vsaki osebi, ki je zaslužil \$500 ali več.

Vsaka oseba, ki daje v najem posestvo ali kakoli trgovino, mora izpolniti formo 1040.

V vašo lastno korist bo, ako vaše pole izpolnite izkušeni osebi, ki se razume na vse zadeve, tikajoče se davkov in stroškov na posestvih in trgovinah. Mr. Marian Mihaljevich se kot public accountant bavi s takimi zadevami že več kot 20 let v velikem voljstvo vseh, ki se poslužujejo njegovega urada.

Postave za posestnike in trgovce se vsako leto menjajo, torej mora biti oseba, ki izpolni vaše pole, praznsljiva in izurjena v takem poslovanju, da more v korist posestnikom ali trgovcem.

Urad Mihaljevich Bros. Co. je odprt vsak dan od zjutraj do 7 ure zvečer. Torej za vsa vprašanja, tikača se INCOME TAX, se obrnite takoj na dobro znano in zanesljivo tvrdko.

MIHALJEVICH BROS. CO.

6424 St. Clair Ave.

PRIPOMBA! Iz stare domovine prihajajo vsaki pisma, ki pripovedujejo, da prihaja vsak teden na naše pakete. Pakete, ki jih pošilja tvrdka Mihaljevich Bros. dobi naslovnik vedno v roke. Mihaljevich Bros. imajo vse potrebne listine za darovne pakete takoj, ni treba plačati carine zanje.

Income Tax Return

Cenjenemu občinstvu v naznanje, da tudi letos izpolnjujemo, izvršimo ter za vas uredimo dohodniški davek,

INCOME TAX RETURN

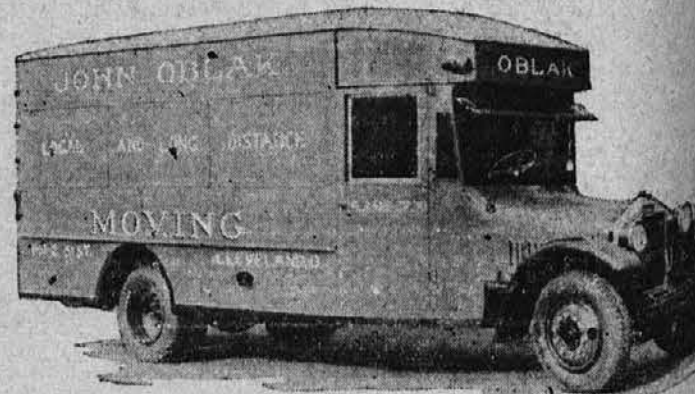
Ker imamo večletne izkušnje, zato je bolj uverjeni, da bo vaša listina za dohodniški davek izpolnjena in pravilno urejena. Torej se priporočamo, da zglasite v našem uradu in to pravočasno. Nikdar ne odlašajte do zadnjih dni, ker potem ni možno natančno po predpisih vse urediti.

STEVE F. PIRNAT

7403 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 3500

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

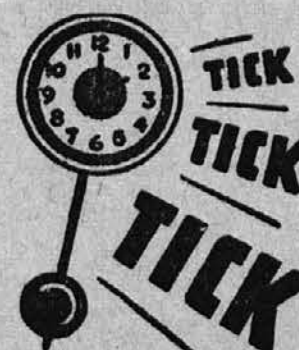
JOHN OBLAKA

HE 2730. 1146 E. 61st St.

PARTS

Zastonj pridemo iskat in dopeljemo nazaj

SERVICE

24-URNA
RADIJSKA POSTREŽBA

na vseh izdelkih
Mi smo povečali svoj
radijski oddelek, da lahko
žemo vašim zahtevam.
POPRAVLJAMO FRALNICE, GLAVICE
NIKE IN ČISTILCE

Vsako delo je garantirano

MALZ ELECTRIC

6902 ST. CLAIR AVE.

Pokličite EN 4808

PARTS

POMAGA HITRO
HRBTOLU

Tukaj je čist, modern način
olajšati naveden hrbtni bol. Johnson's Back Plaster! Olajša bolečine, otrpi, nategnjenost. — Vpliva prijetno! V vseh lekarnah. Zastavite Johnson & Johnson kakovost.

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NIKDAR POZABLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

Frank-a Jeriča

ki je zaspal v Gospodu
dne 6. februarja, 1941.

Hladna zemlja pet let Te krije,
v tih gomili pokojno zdaj spiš,
sonce zdaj žmisko na grob Ti sije,
v duhu pa večno med nami živiš.

Tvoji ljubljani žalujejo:

JENNIE, soproga;
FRANK, CHARLES, ERNEST, sinovi;
EMMA, CHRISTINE in LA VERNE,
snahe;
CHARLES in RONALD, vnuka;
PATRICIA in JUDY, vnukinja.

Cleveland, O., 6. februarja, 1946.